

Sentencja

Artykuł 2 ust. 2 lit. g) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 609/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie żywności przeznaczony dla niemowląt i małych dzieci oraz żywności specjalnego przeznaczenia medycznego i środków spożywczych zastępujących całodzienną dietę, do kontroli masy ciała oraz uchylającą dyrektywę Rady 92/52/EWG, dyrektywy Komisji 96/8/WE, 1999/21/WE, 2006/125/WE i 2006/141/WE, dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/39/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 41/2009 i (WE) nr 953/2009, a w szczególności pojęcie „innych uzasadnionych medycznie wymagań żywieniowych”,

należy interpretować w ten sposób, że:

dany produkt stanowi żywność specjalnego przeznaczenia medycznego, jeżeli z powodu choroby występują zwiększone lub szczególne wymagania żywieniowe, które mają być zaspokojone przez daną żywność, w związku z czym do celów takiej kwalifikacji nie wystarczy, że pacjent, spożywając tę żywność, odniesie z tego ogólną korzyść, ponieważ zawarte w niej substancje przeciwdziałają zaburzeniu lub łagodzą jego objawy.

(¹) Dz.U. C 471 z 22.11.2021.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 27 października 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rayonen sad – Nesebar – Bułgaria) – „S. V.” OOD/E. Ts. D.

(Sprawa C-485/21) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Ochrona konsumentów – Dyrektywa 93/13/EWG – Nieuczciwe warunki w umowach konsumenckich – Artykuł 2 lit. b) – Pojęcie „konsumenta” – Artykuł 2 lit. c) – Pojęcie „przedsiębiorcy” – Osoba fizyczna będąca właścicielem lokalu mieszkalnego w budynku należącym do wspólnoty mieszkaniowej – Różne rodzaje stosunków prawnych dotyczących zarządu i utrzymania tej nieruchomości – Przewidziane ustawą państwa członkowskiego odmienne traktowanie ze względu na status konsumenta, różniący współwłaścicieli, którzy zawarli indywidualne umowy o zarząd i utrzymanie części wspólnej takiej nieruchomości, i współwłaścicieli, którzy nie zawarli takich umów]

(2022/C 472/23)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Rayonen sad – Nesebar

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: „S. V.” OOD

Strona pozwana: E. Ts. D.

Sentencja

Artykuł 1 ust. 1 i art. 2 lit. b) i c) dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich

należy interpretować w ten sposób, że:

- osobę fizyczną będącą właścicielem lokalu mieszkalnego w budynku należącym do wspólnoty mieszkaniowej należy uznać za „konsumenta” w rozumieniu tej dyrektywy, jeżeli zawiera ona umowę z zarządcą nieruchomości w celu powierzenia mu zarządu i utrzymania części wspólnych tego budynku, pod warunkiem że nie używa ona tego lokalu mieszkalnego do celów związanych wyłącznie z jej działalnością gospodarczą lub zawodową. Okoliczność, że część usług świadczonych przez zarządcę nieruchomości na podstawie tej umowy wynika z konieczności przestrzegania przewidzianych w ustawie krajowej szczególnych wymogów w dziedzinie bezpieczeństwa i zagospodarowania przestrzennego, nie może wykluczyć wspomnianej umowy z zakresu stosowania rzeczony dyrektywy,

- w przypadku gdy umowa o zarząd i utrzymanie części wspólnych budynku należącego do wspólnoty mieszkaniowej została zawarta między zarządcą nieruchomości a walnym zgromadzeniem wspólnoty mieszkaniowej lub stowarzyszeniem właścicieli tej nieruchomości, będący osobą fizyczną właściciel lokalu mieszkalnego stanowiącego część tej nieruchomości jest uznawany za „konsumenta” w rozumieniu dyrektywy 93/13, pod warunkiem że osoba ta może zostać uznana za „stronę” tej umowy i że nie używa tego lokalu mieszkalnego wyłącznie do celów związanych ze swoją działalnością gospodarczą lub zawodową.

(¹) Dz.U. C 412 z 11.10.2021.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 27 października 2022 r. – CE / Komitet Regionów

(Sprawa C-539/21 P) (¹)

[Odwołanie – Służba publiczna – Personel tymczasowy – Warunki zatrudnienia innych pracowników – Artykuł 2 lit. c) – Umowa na czas nieokreślony – Wcześniejsze rozwiązanie za wypowiedzeniem – Artykuł 47 lit. c) ppkt (i) – Utrata zaufania – Tryb dokonania wypowiedzenia – Oczywisty błąd w ocenie i naruszenie prawa – Zaniechania – Skarga o stwierdzenie nieważności i o odszkodowanie]

(2022/C 472/24)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: CE (przedstawiciel: adwokat M. Casado García-Hirschfeld)

Druga strona postępowania: Komitet Regionów (przedstawiciel: adwokat M. Casado García-Hirschfeld)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) CE pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komitet Regionów.

(¹) Dz.U. C 37 z 24.1.2022.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia z dnia 20 października 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa (Senāts) – Łotwa) – „Mikrotīkls” SIA/Valsts ieņēmumu dienests

(Sprawa C-542/21) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Unia celna – Wspólna taryfa celna – Nomenklatura scalona – Klasyfikacja taryfowa – Pozycja 8517 – Podpozycje 8517 70 11 i 8517 70 19 – Anteny do aparatów routingu]

(2022/C 472/25)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākā tiesa (Senāts)

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: „Mikrotīkls” SIA

Druga strona postępowania: Valsts ieņēmumu dienests